

वा०रा०

॥१०६॥

उक्तमेवाभिप्रायं रावण आह ॥ सहीति ॥ सर्वरक्षसांकुदं श्रेष्ठं ॥ नित्यनपुंसकंकुदमिति ॥ तेन समहाबाहु रित्यनेन सामानाधिकरण्यमविरुद्धं ॥ १८ ॥ परं केतुः अति प्रकाशवीर्य इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ ननु त्वद्गुः खनाशसमर्थस्यापि कथमुद्धो धनमुचितं भवेत्तत्राह ॥ किं करिष्यामीति ॥ व्यसने दुःखे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सर्वतः प्राक्प्र

सहिसंख्ये महाबाहुः ककुदं सर्वरक्षसां ॥ वानरान्त्राजपुत्रौ च क्षिप्रमेव हनिष्यति ॥ १८ ॥ एष केतुः परं संख्ये मुख्यो वै सर्वरक्षसां ॥ कुंभ कर्णः सदा शेते मूढो ग्राम्य सुखे रतः ॥ १९ ॥ रामेणाभिनिरस्तस्य संग्रामे स्मिन्सुदारुणे ॥ भविष्यति न मे शोकः कुंभकर्णे विबोधिते ॥ २० ॥ किं करिष्याम्यहं तेन शक्रतुल्यबलेन हि ॥ ईदृशे व्यसने घोरे यो न साह्याय कल्पते ॥ २१ ॥ ते तु तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसैर्द्रस्य राक्षसाः ॥ जग्मुः परमसंभ्रांताः कुंभकर्णनिवेशनं ॥ २२ ॥ ते रावणसमादिष्टा मांसशोणितभोजनाः ॥ गंधं माल्यं महद्द्रव्यमादाय सहसा ययुः ॥ २३ ॥ तां प्रविश्य महाद्वारां सर्वतो योजनायतां ॥ कुंभकर्णगुहां रम्यां पुष्पगंधप्रवाहिनीं ॥ २४ ॥ कुंभकर्णस्य निश्वासादवधूता महाबलाः ॥ प्रतिष्ठमानाः कृच्छ्रेण यत्नात्प्रविविशुर्गुहां ॥ २५ ॥ तां प्रविश्य गुहां रम्यां रत्नकांचनकुट्टिमां ॥ ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्राः शयानं भीमविक्रमं ॥ २६ ॥ ते तु तं विरुतं सुसंविक्तीर्णमिव पर्वतं ॥ कुंभकर्णमहानिद्रं समेताः प्रत्यबोधयन् ॥ २७ ॥ ऊर्ध्वलोमांचिततनुं श्वसंतमिव पन्नगं ॥ भ्रामयंतं विनिश्वासैः शयानं भीमविक्रमं ॥ २८ ॥ भीमनासापुटं तनुपातालविपुलाननं ॥ शयने न्यस्तसर्वांगमेदोरुधिरगंधिनं ॥ २९ ॥ कांचनांगदण्डांगकिरीटेनार्कवर्चसं ॥ ददृशुर्नैर्ऋतव्याघ्रं कुंभकर्णमरिदमं ॥ ३० ॥ ततश्च कुर्महात्मानः कुंभकर्णस्य चाग्रतः ॥ भूतानां मेरुसंकाशं राशिं परमदर्पणं ॥ ३१ ॥ मृगाणां महिषाणां च वराहाणां च संचयान् ॥ चक्रुर्नैर्ऋतशार्दूलाराशिमन्नस्य चाद्रुतं ॥ ३२ ॥

त्यग्दक्षिणोत्तरतश्च इत्यर्थः ॥ कुंभकर्णगुहां पातालवद्देवनिर्मितं भूविलमित्यर्थः ॥ २४ ॥ प्रतिष्ठमानाः परिदृश्य गच्छंतः ॥ २५ ॥ रत्नकांचनकुट्टिमां रत्नकांचननिबद्धभूतलयुक्तां ॥ २६ ॥ २७ ॥ ऊर्ध्वलोमांचिततनुं ऊर्ध्वलोमयुक्तशरीरं ॥ भ्रामयंतं परिवर्तयंतं जनानिति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

यु०कां०

॥१०६॥